
A. A. MILNE

*Căsuța din
Strada PUI*

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

A. A. Milne

*Căsuța din
Strada P.U.H.*

Cu ilustrații
de Ernest H. Shepard

Traducere din engleză
de Luiza Vasiliu

Traducerea versurilor
de Florin Bican

Redactori: Lavinia Braniște, Mădălina Vasile

Tehnoredactor: Monica Manolache

DTP copertă: Alexandru Daș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MILNE, ALAN ALEXANDER

Căsuța din Strada Puh / A. A. Milne ; trad. de Luiza Vasiliu ;
trad. versuri de Florin Bican. – București : Editura Arthur, 2013

ISBN 978-606-8044-65-1

I. Vasiliu, Luiza (trad.)

II. Bican, Florin (trad.)

821.111-93-34=135.1

1

The House At Pooh Corner

Text by A.A. Milne and line illustrations by E.H Shepard

Copyright under the Berne Convention

Colouring of the line illustrations copyright © 1970 by Ernest H. Shepard and Methuen & Co Ltd. and copyright © 1974 by Ernest H. Shepard and Methuen Children's Books Ltd.

All rights reserved

© Editura Arthur, 2013, pentru prezenta ediție

Editura Arthur este un imprint al Grupului Editorial Art

Despre A. A. Milne

ALAN ALEXANDER MILNE s-a născut la Londra, pe 18 ianuarie 1882. A fost al treilea și cel mai mic copil al unui cuplu de profesori din Londra și a învățat să citească la vârsta de doi ani, ceea ce n-a surprins pe nimeni din familia sa. După ce-a ajuns la școală, a început să scrie versuri, parodii și scurte texte umoristice pentru ziarul școlii. Studiile universitare le-a făcut la Cambridge, unde a editat ziarul facultății.

În 1903, a terminat școala și a plecat la Londra ca să scrie. În primul an, a reușit să-și cheltuiască toți banii și n-a câștigat aproape nimic. În timpul celui de-al doilea an, situația s-a schimbat considerabil, iar el a început să trăiască din banii câștigați. În 1906, i s-a oferit o slujbă la revista *Punch*. A fost editor la *Punch* pentru următorii opt ani, timp în care a scris prima lui carte. De asemenea, i-au fost publicate trei antologii de texte apărute în revistă.

În 1913, s-a căsătorit cu Dorothy, zisă și Daphne, de Selincourt. În 1915, în timpul Primului Război Mondial, s-a înrolat în Regimentul Regal Warwickshire și a fost detașat în Franța. În această perioadă, a scris trei piese de teatru, care au fost apoi jucate pe scenele londoneze.

Christopher Robin Milne, singurul copil al autorului, s-a născut în 1920. A fost de la început o sursă de inspirație pentru tatăl său, care a scris mai apoi:

Scriitor de ești, nu scrie
Ce-ai de scris doar pe hârtie.
Cărți pentru copii – un mic
Interludiu, pot să zic:
Nu credeam că din anii mei –
Ani de cerneală și condei –
O să rămână pe aici
Doar patru cărți pentru cei mici.

Când Christopher Robin avea doar un an, a primit cadou un urs de pluș de la Harrods și apoi un tigru, un purcel și un măgar. Ideea de a da viață acestor jucării într-o carte pentru copii a fost a lui Daphne Milne. În 1924, A.A. Milne a publicat *Când eram foarte tineri*, un volum de poeme care a avut parte de o foarte bună primire de ambele părți ale Atlanticului. *Ursulețul Winnie* a fost lansat în 1924, consacându-l imediat pe A.A. Milne drept un important autor de literatură pentru copii. A urmat în 1926 *Acum suntem șase*, un al doilea volum de poeme. *Căsuța din Strada Puh* a fost publicată în 1928. Toate patru au fost ilustrate de Ernest H. Shepard, care a vizitat familia Milne la ferma din Cotchford și a făcut desenele pornind de la Christopher Robin și jucăriile lui.

Cărțile cu Winnie au ajuns la publicul din întreaga lume. Deși A.A. Milne e cunoscut mai ales pentru cărțile sale pentru copii, el a continuat să scrie piese de teatru, un roman polițist, eseuri politice și un volum autobiografic. Când nu scria, cel mai mult îi plăcea să joace golf.

Alan Alexander Milne a murit pe 31 ianuarie 1956.

Despre Ernest H. Shepard

ERNEST HOWARD SHEPARD s-a născut pe 10 decembrie 1879 la Londra. Tatăl său era arhitect, iar mama – care a murit când Ernest avea 10 ani – era fiica unui acuarelist. Ea a fost cea care l-a încurajat pe micul Ernest să picteze și să deseneze. Shepard a făcut Școala St. Paul, Școala de Artă Heatherley și Școala Academiei Regale. Nu a existat niciodată vreun dubiu legat de planurile sale de viitor: avea să fie artist. Shepard, poreclit Kipper („scrumbie afumată”), a primit mai multe medalii pentru picturile și desenele lui și i s-a acordat prestigioasa bursă Landseer. Primul lui tablou a fost expus în 1901 la Academia Regală, iar când a venit vremea să-și câștige traiul, a făcut-o creând ilustrații de carte, picturi în ulei și desene alb-negru pentru ziare ilustrate.

În 1903, Shepard s-a căsătorit cu Florence Chaplin. Cunoscută prietenilor sub numele de Pie (Plăcintă), Florence făcea picturi murale și era și ea studentă la Academie. Familia Shepard avea doi copii: Graham, care a murit în cel de-al Doilea Război Mondial, și Mary, care a ilustrat mai târziu cărțile cu Mary Poppins.

În 1915, Shepard a fost înrolat de Artileria Regală și a fost detașat în Franța, Belgia și Italia. Și-a reluat viața civilă în 1919. A fost ales în consiliul editorial al revistei *Punch*, unde l-a cunoscut pe editorul lui A. A. Milne, care l-a întrebat dacă n-ar fi interesat să ilustreze o carte de poezii pentru copii scrisă de Milne. Prima ediție din *Când eram foarte tineri* s-a epuizat în

ziua în care Methuen a scos-o pe piață, în anul 1924. „A doua zi, Methuen a hotărât să-mi dea ca bonus un cec de o sută de lire.“

Înainte să illustreze următorul volum al lui Milne, *Ursulețul Winnie*, Shepard a plecat în Sussex, unde trăia familia Milne. A văzut cu ochii lui pinii, pârâul, podul, pe Christopher Robin și animalele lui de pluș, de la care au pornit ilustrațiile pentru următoarele trei cărți cu Winnie.

Succesul cărților cu Winnie l-a făcut pe Shepard celebru și foarte căutat. Timp de aproape treizeci de ani, a ilustrat cărți pentru adulți și copii. Printre ele se numără și clasicul volum *Vântul prin sălcii* de Kenneth Grahame.

Florence a murit în 1927. Shepard s-a recăsătorit în 1944, iar în 1955 și-a închis atelierul din Londra și s-a retras în Lodsworth, un sat din Sussex. În 1969, cu prilejul celei de-a nouăzecea aniversări, Muzeul „Victoria and Albert“ l-a celebrat pe artist cu o expoziție numărând trei sute de schițe din cărțile cu Winnie, pe care Shepard le donase muzeului. În 1973, și-a colorat desenele din *Ursulețul Winnie* pentru o ediție specială a cărții.

Ernest Shepard a murit în 1976. Opera lui a fost iubită de generații întregi de copii și adulți. Când *Ursulețul Winnie* a fost publicat pentru prima dată în Statele Unite de către E. P. Dutton, Milne a scris acest omagiu pentru colaboratorul său:

Când va veni sorocul să dispar,
Să-mi pună Shepard lespeda la cap
Și să îmi facă (dacă mai încap)
Două desene într-al ei chenar;
Pe Purceluș – ca-n pagina din carte,
Pe Puh mergând cu Purceluș (48)...
Petru, crezând că eu le sunt proprietar,
Mă va pofți în rai, trăgându-se deoparte.

Pe Christopher Robin mi-l dai și din nou
Îi dai viață nouă lui Puh.
Cât pleacă din ei de la min' din stilou
Se întoarce la tine acu'.
Cartea mea-i acu' gata și iat-o că vine
Să-și întâmpine mama din nou –
Ar fi, draga mea, darul meu pentru tine,
Dacă n-ar fi al tău, pentru mine, cadou.

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Contradicție

O introducere (sau introducere) e ca să introduci diverse persoane, dar Christopher Robin și prietenii lui, care v-au fost deja introduși, își vor lua acum Rămas-bun. Deci aceasta este opusul. Când l-am întrebat pe Winnie care este opusul unei Introducții, a zis: „Opusul cui?“, ceea ce nu ne-a ajutat la fel de mult pe cât am fi sperat, dar, din fericire, Bufniță și-a păstrat capul pe umeri și ne-a spus că opusul unei Introducții, dragul meu Winnie, era o Contradicție; și, pentru că Bufniță se pricepe foarte bine la cuvintele lungi, sunt sigur că asta e.

De ce avem noi o Contradicție? Pentru că săptămâna trecută, când Christopher Robin mi-a spus: „Cum rămâne cu povestea aceea pe care urma să mi-o spui despre ce i s-a întâmplat lui Winnie când...“, eu i-am răspuns foarte repede: „Cum rămâne cu nouă ori o sută șapte?“ Și după ce-am rezolvat-o pe asta, am mai avut una cu niște vaci care intră pe o poartă câte două pe minut, și pe câmp sunt trei sute în total, deci câte

au mai rămas după o oră și jumătate? Nouă ni se par foarte captivante, și, după ce am fost capturați suficient, ne ghemuim și adormim... Iar Winnie, care mai stă o vreme treaz pe scaun, lângă perna noastră, se gândește în sinea lui la Lucruri Mari despre Nimic, până când închide și el ochii și dă din cap, și ne urmează tiptil în Pădure. Acolo continuăm să trăim aventuri magice, mai minunate decât toate pe care vi le-am povestit până acum; însă când ne trezim dimineața, ele dispar înainte să apucăm să punem mâna pe ele. Cum a început ultima? „Într-o zi, când Winnie se plimba prin pădure, o sută șapte vaci stăteau în fața unei porți...” Ei, vedeți, am pierdut-o. Era cea mai bună, am impresia. În fine, iată câteva altele, tot ce va fi să ne-amintim de-acum înainte. Dar, desigur, nu e chiar un Rămas-bun, pentru că Pădurea va fi mereu acolo... și oricine Prietenos cu Urșii o poate găsi.

A.A.M.